

Piatok 22. týždňa

Lk 5,33-39

Hostiť alebo postiť sa?

Vysvetliť veriacim zmysel a vnútorný význam pôstu a modlitby

Máme správny vzťah k učeniu o pôste? Vieme sa zriekať jedla, mäsa aj počas roka, nie iba v pôste či prvý piatok, či každý piatok?

Ježiš upriamuje na myšlienku pôstu a sebazapierania. V priamom kontakte s farizejmi a obhajuje svojich apoštolov. Odpoveď, ktorú adresoval farizejom bola pre nich zarážajúca: „**Vari môžete žiadať od svadobných hostí, aby sa postili, kým je ženích s nimi**“ (Lk 5, 34).

Modlitba a pôst sú dôležitými náboženskými úkonmi, ktoré doporučoval aj sám Pán, a to nie len svojím slovom, ale i vynikajúcim príkladom.¹ To dôležité, na čo Ježiš upriamil svoje slová je správne chápanie významu pôstu. Všimnime si prechod od dodržiavania rutiny zákona k vnútornej potrebe modlitby a pôstu skrze vieru. Samotný úkon pôstu či akéhokoľvek sebazapierania nám bez dobrého vnútorného úmyslu neprinesie žiadny osoh. Je zbytočné myslieť si, že som len zadosťučinil povinnosti, a preto Boh musí byť so mnou spokojný. Je to omyl, ktorý Pán Ježiš často kritizuje u farizejov. Ďalším nebezpečím rutinárskej praxi kresťanského života je povedomie povinnosti pôstnych úkonov na príkaz Cirkvi. Všetky Cirkvou vyhlásené pôsty či skutky pokánia majú znamenať pre kresťana podnet na zvnútornenie a objavenie vlastnej potreby pokánia a sebazapierania. Konečným efektom je práve správny osobný úmysel, ktorý nás vedie konať skutky kajúcnosti.

Uvedomme si skutočnosť, že pôst, sebazapieranie, či rôzne druhy pokánia sú len prostriedkom, cestou a nádobou a nie sebaúčelom, cieľom a obsahom! Farizeji a čiastočne aj Jánovi učeníci si zamieňali pravú zbožnosť so zbožnými úkonmi. Zbožnosť však nespočíva v ľudských úkonoch, ale jej podstatou je spojenie s Bohom, s jeho milosťou, dôverou a láskou. Ľudské prejavy zbožnosti sú nutné a užitočné, aby také spojenie s Bohom pripravili a vyjadrovali ho. Robia človeka takým, aby prijal Boha do svojho srdca, no hlavnú časť spásy činí Boh sám!²

Teda aký je náš postoj k otázke pôstu a sebazapierania? Neberieme ho aj my ako bremeno povinností, ktoré nám nariaduje Cirkev? Máme pri kajúcich

¹ HRBATA J.: *Perly a chléb*, Katolícke nakladateľstvo Cor Jesu, Tešín 1991, s. 202.

² Porov. Tamtiež, s. 202.

skutkoch správny úmysel? Nech nám dnešné evanjelium slúži na zamyslenie sa a objavenie pravého zmyslu kajúcich skutkov. Želám nám všetkým, aby sme našli ten opravdivý postoj a vnútornú potrebu po kajúcich skutkoch, pretože dnes prežívame dni, o ktorých platia Pánove slová: „**No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom, v tých dňoch sa budú postiť**“ (Lk 5, 35).

Dnešná doba volá po pokání! Skúsme ho činiť pre spásu našich duší, nie pre povinnosť, či tradíciu.

Amen.

WWW.EVANJELIUM.SK